II

(Comunicări)

COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE, ORGANELE ȘI ORGANISMELE UNIUNII EUROPENE

COMISIA EUROPEANĂ

COMUNICARE A COMISIEI

Orientări privind raportarea nefinanciară: Supliment privind raportarea informațiilor legate de climă

(2019/C 209/01)

Aviz important

Prezenta comunicare a fost elaborată în conformitate cu articolul 2 din Directiva 2014/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului [1] pentru a oferi asistență entităților vizate în efortul lor de a publica informații nefinanciare, astfel încât acestea să fie relevante, utile, consecvente și comparabile. Aceasta este o completare la Ghidul privind raportarea informațiilor nefinanciare adoptat de Comisie în 2017 [C(2017) 4234 final]. Prezenta comunicare include recomandări fără caracter obligatoriu și nu creează noi obligații juridice. În măsura în care prezenta comunicare poate interpreta Directiva 2014/95/UE, poziția Comisiei nu aduce atingere niciunei interpretări a directivei respective care poate fi emisă de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Entitățile care aplică prezentele recomandări pot, de asemenea, utiliza cadre naționale, ale UE sau internaționale. Prezenta comunicare nu constituie un standard tehnic; nici cei care întocmesc situațiile nefinanciare și nici alte părți, fie că acționează sau nu în numele acestora, nu pot să susțină că situațiile nefinanciare sunt în conformitate cu prezentul document.

Cuprins

		Pagina
1.	Introducere	2
1.1.	De ce să oferim noi orientări în ceea ce privește publicarea de informații legate de climă?	2
1.2.	Beneficii pentru entitățile raportoare	3
2.	Cum se utilizează prezentele orientări	3
2.1.	Considerații generale	3
2.2.	Pragul de semnificație	4
2.3.	Riscuri, dependențe și oportunități legate de climă	5
2.4.	Structura publicărilor de informații propuse	8
2.5.	Coerența cu cadrele și standardele de raportare recunoscute	8
3.	Recomandări privind publicarea de informații și orientări suplimentare	8
3.1.	Modelul de afaceri	8
3.2.	Politici și proceduri de diligență	9
3.3.	Rezultate	10
3.4.	Principalele riscuri și gestionarea acestora	11
3.5.	Indicatori-cheie de performanță	12
Anexa I:	Orientări suplimentare pentru bănci și companiile de asigurări	21
Anexa II:	Cartografierea cerințelor Directivei privind raportarea nefinanciară și a recomandărilor TCFD privind publicarea de informații	29

[1] JO L 330, 15.11.2014, p. 1.

1. INTRODUCERE

1.1. De ce să oferim noi orientări în ceea ce privește publicarea de informații legate de climă?

Acordul de la Paris din 2015 privind schimbările climatice, obiectivele de dezvoltare durabilă ale Organizației Națiunilor Unite și Raportul special al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (octombrie 2018) pledează toate pentru acțiuni accelerate și decisive în vederea reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră (GES) și a creării unei economii cu emisii scăzute de dioxid de carbon și reziliente la schimbările climatice. UE a convenit asupra unor obiective ambițioase pentru 2030 în ceea ce privește reducerea emisiilor de GES, energia din surse regenerabile și eficiența energetică ([2]) și a aprobat norme privind emisiile de GES rezultate din exploatarea terenurilor, precum și obiective privind emisiile pentru autoturisme și camionete. În 2018, Comisia și-a publicat viziunea strategică pe termen lung pentru o economie prosperă, modernă, competitivă și neutră din punctul de vedere al impactului asupra climei până în 2050 ([3]).

Entitățile și instituțiile financiare au un rol esențial în tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și rezilientă la schimbările climatice. În primul rând, este deja nevoie de o investiție anuală suplimentară de 180 de miliarde EUR pentru a atinge obiectivele UE privind clima și energia pentru 2030 și vor fi necesare fonduri suplimentare pentru a obține neutralitatea climatică până în 2050. Multe dintre aceste investiții reprezintă oportunități semnificative de afaceri, iar o mare parte din fonduri vor trebui să provină din capital privat. În al doilea rând, entitățile și instituțiile financiare trebuie să înțeleagă și să abordeze mai bine riscurile unui impact negativ asupra climei care rezultă din activitățile lor economice, precum și riscurile pe care schimbările climatice le prezintă pentru activitatea lor. Dezastrele cauzate de condițiile meteorologice au provocat în 2017 pagube economice record în valoare de 283 de miliarde EUR și, până în 2100, ar putea afecta până la două treimi din populația europeană, spre deosebire de 5 % în prezent. O mai bună comunicare a informațiilor legate de climă de către entități poate contribui la punerea în aplicare a Cadrului de la Sendai pentru reducerea riscurilor de dezastre în perioada 2015-2030, care invită guvernele să evalueze, să înregistreze, să împărtășească pierderile cauzate de dezastre și să răspundă în mod public cu privire la acestea.

În martie 2018, Comisia a publicat Planul de acțiune privind finanțarea creșterii durabile, cu scopul de a reorienta capitalul către investiții durabile, de a gestiona riscurile financiare generate de schimbările climatice și de alte probleme ecologice și sociale și de a promova transparența și abordarea pe termen lung în cadrul activității financiare și economice ([4]). Publicarea de noi orientări pentru publicarea informațiilor legate de climă de către entități face parte din planul de acțiune.

O serie de alte acțiuni cuprinse în planul de acțiune depind, într-o anumită măsură, de entitățile care publică informații adecvate privind durabilitatea. Acestea includ, de exemplu, propunerile de regulament privind instituirea unui cadru (taxonomie) de facilitare a investițiilor durabile ([5]), privind publicarea de informații legate de durabilitate de către investitorii instituționali și administratorii de active ([6]) și, de asemenea, privind indicii de referință în ceea ce privește emisiile de carbon ([7]).

Fără informații suficiente, fiabile și comparabile privind durabilitatea din partea entităților în care s-a investit, sectorul financiar nu poate direcționa în mod eficient capitalul spre investiții care generează soluții la crizele privind durabilitatea, cu care ne confruntăm, și nu poate identifica și gestiona cu eficacitate riscurile pentru investiții care vor rezulta în urma acestor crize.

Publicarea de către corporații a informațiilor privind schimbările climatice s-a îmbunătățit în ultimii ani. Cu toate acestea, există în continuare lacune semnificative și este nevoie urgentă de îmbunătățiri suplimentare în ceea ce privește cantitatea, calitatea și comparabilitatea informațiilor publicate pentru a răspunde nevoilor investitorilor și ale altor părți interesate.

În iunie 2017, Grupul operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice (*Task Force on Climate-related Financial Disclosure* – TCFD), înființat de Consiliul pentru Stabilitate Financiară al G20, a publicat recomandări pentru a încuraja instituțiile financiare și entitățile nefinanciare să comunice informații privind riscurile și oportunitățile legate de climă ([8]). Recomandările TCFD sunt recunoscute la scară largă ca orientări legitime privind raportarea de informații legate de climă, semnificative din punct de vedere financiar, iar Comisia încurajează entitățile să le pună în aplicare. O serie de guverne și autorități de reglementare financiară din întreaga lume și-au exprimat sprijinul față de recomandări și le integrează în orientările și cadrele lor de politică. Printre aceste exemple se numără Australia, Canada, Hong Kong, Japonia, Singapore și Africa de Sud, precum și unele state membre ale UE.

Prezentele completări integrează recomandările TCFD și oferă entităților orientări care sunt conforme cu Directiva privind raportarea nefinanciară și cu recomandările TCFD.

([2]) https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2030_ro
([3]) https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_ro
([4]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX:52018DC0097
([5]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0353
([6]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0354
([7]) https://eur-lex.europa.eu/legal-content/RO/TXT/?uri=CELEX%3A52018PC0355
([8]) https://www.fsb-tcfd.org

Grupul de experți tehnici privind finanțarea durabilă, desemnat de Comisie în iunie 2018, a oferit recomandări referitoare la publicarea de informații legate climă, iar aceste orientări se bazează pe recomandările respective. Prezentele orientări iau în considerare reacțiile părților interesate la recomandările Grupului de experți tehnici privind finanțarea durabilă și rezultatele unei consultări online specifice realizate de serviciile Comisiei Europene în perioada februarie-martie 2019 ([9]).

1.2. **Beneficii pentru entitățile raportoare**

Publicarea în condiții mai bune a informațiilor legate de climă poate avea beneficii pentru însăși entitatea raportoare, cum ar fi:

— un grad sporit de conștientizare și de înțelegere a riscurilor și a oportunităților legate de climă în cadrul entității, o mai bună gestionare a riscurilor și un proces decizional și o planificare strategică mai bine informate;

— o bază de investitori mai diversificată și un cost potențial mai scăzut al capitalului, rezultat, de exemplu, din includerea în portofoliile de investiții gestionate în mod activ și în indicii axați pe durabilitate, precum și din ratinguri de credit îmbunătățite pentru emiterea de obligațiuni și evaluări mai bune ale bonității financiare pentru creditele bancare;

— un dialog mai constructiv cu părțile interesate, în special cu investitorii și acționarii;

— o mai bună reputație corporativă și menținerea licenței sociale de operare.

2. **CUM SE UTILIZEAZĂ PREZENTELE ORIENTĂRI**

2.1. **Considerații generale**

Entitățile ar trebui să citească prezentele completări împreună cu legislația națională relevantă care transpune Directiva privind raportarea nefinanciară (2014/95/UE) și, dacă este necesar, chiar textul directivei.

De asemenea, acestea ar trebui să ia în considerare Ghidul fără caracter obligatoriu privind raportarea informațiilor nefinanciare, publicat de Comisie în iunie 2017 ([10]), care conține 6 principii-cheie pentru o bună raportare nefinanciară, și anume potrivit cărora informațiile publicate ar trebui să fie: (1) semnificative; (2) corecte, echilibrate și ușor de înțeles; (3) cuprinzătoare, dar concise; (4) strategice și prospective ([11]); (5) orientate către părțile interesate și (6) consecvente și coerente. Toate aceste principii și celelalte secțiuni ale recomandărilor fără caracter obligatoriu se aplică în mod corespunzător prezentelor completări.

De asemenea, entitățile sunt încurajate să citească recomandările Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice și, dacă este cazul, orientările suplimentare pentru sectorul financiar și pentru entitățile care operează în sectoarele energiei, transporturilor, materialelor și construcțiilor și produselor agricole, alimentare și forestiere ([12]).

La fel ca și orientările generale publicate în 2017, prezentele completări referitoare la raportarea informațiilor legate de climă nu au un caracter obligatoriu. Entitățile pot alege abordări alternative pentru raportarea informațiilor legate de climă, cu condiția să îndeplinească cerințele legale.

Prezentele orientări recunosc faptul că informațiile legate de climă pe care entitățile le publică pot varia de la o entitate la alta, în funcție de o serie de factori, inclusiv sectorul de activitate, poziția geografică și natura și amploarea riscurilor și oportunităților legate de climă.

Metodologiile și cele mai bune practici în domeniul raportării informațiilor legate de climă evoluează rapid. Prin urmare, prezentele orientări recunosc că este necesară o abordare flexibilă. Entitățile și alte organizații sunt puternic încurajate să continue să inoveze și să îmbunătățească în continuare raportarea informațiilor legate de climă, fără a se limita la prezentele orientări. De asemenea, entitățile ar trebui să se asigure că abordarea lor în ceea ce privește raportarea legată de climă este actualizată periodic în conformitate cu cele mai recente dovezi științifice.

([9]) https://ec.europa.eu/info/consultations/finance-2019-non-financial-reporting-guidelines_en

([10]) JO C 215, 5.7.2017, p. 1

([11]) Acest lucru nu restricționează luarea în considerare corespunzătoare a informațiilor sensibile din punct de vedere comercial. Informațiile relevante pot fi furnizate în termeni mai generali, care transmit în continuare informații utile investitorilor și altor părți interesate și îndeplinesc obiectivul general de transparență.

([12]) https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/12/FINAL-TCFD-Annex-Amended-121517.pdf

Intenția prezentelor orientări nu este de a încuraja raportarea de sine stătătoare a informațiilor privind schimbările climatice. Entitățile sunt încurajate să integreze, în rapoartele lor, informațiile legate de climă împreună cu alte informații financiare și nefinanciare, după caz.

Documentul prestabilit pentru declarația nefinanciară, conform Directivei privind raportarea nefinanciară, este raportul de gestiune al entității, deși multe state membre au ales să permită entităților să își publice declarația nefinanciară într-un raport separat. TCFD propune ca informațiile pe care le recomandă a fi publicate să fie incluse în principalele „înregistrări financiare anuale" ale entității ([13]).

În orice caz, entitățile ar trebui să încerce să garanteze că informațiile legate de climă sunt ușor accesibile pentru utilizatorii vizați. În cazul în care entitățile fac referințe încrucișate la alte rapoarte sau documente, acest lucru ar trebui să se facă într-un mod simplu și accesibil, de exemplu, prin aplicarea unei reguli practice de „maximum un «clic» din raport".

Prezentele orientări sunt destinate utilizării de către entitățile care intră sub incidența Directivei privind raportarea nefinanciară ([14]). Cu toate acestea, ele pot fi utile și altor entități care doresc să publice informații legate de climă.

2.2. **Pragul de semnificație**

Conform Directivei privind raportarea nefinanciară, o entitate este obligată să comunice informații privind aspectele de mediu, sociale și de personal, respectarea drepturilor omului, combaterea corupției și a luării și dării de mită, în măsura în care aceste informații sunt necesare pentru o înțelegere a dezvoltării, a performanței și a poziției entității și a impactului activităților sale ([15]). Informațiile legate de climă pot fi considerate a fi incluse în categoria aspectelor de mediu.

Astfel cum se indică în Ghidul Comisiei din 2017 fără caracter obligatoriu privind raportarea informațiilor nefinanciare, referirea la „impactul activităților [entității]" a introdus un nou element de luat în considerare la evaluarea pragului de semnificație al informațiilor nefinanciare. De fapt, Directiva privind raportarea nefinanciară are o dublă perspectivă asupra pragului de semnificație:

— Trimiterea la „dezvoltarea, performanța [și] poziția" entității indică semnificația financiară, în sens larg, a afectării valorii entității. Informațiile legate de climă ar trebui raportate dacă acest lucru este necesar pentru a înțelege dezvoltarea, performanța și poziția entității. Această perspectivă prezintă, de regulă, cel mai mare interes pentru investitori.

— Referirea la „impactul activităților [entității]" indică semnificația socială și ecologică. Informațiile legate de climă ar trebui raportate dacă acest lucru este necesar pentru a înțelege impactul extern al entității. Această perspectivă prezintă, de regulă, cel mai mare interes pentru cetățeni, consumatori, angajați, parteneri de afaceri, comunități și organizații ale societății civile. Cu toate acestea, un număr tot mai mare de investitori trebuie să fie informați și despre impactul asupra climei al entităților în care s-a investit, pentru a înțelege și a măsura mai bine impactul portofoliilor lor de investiții asupra climei.

Entitățile ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a utiliza prezentarea de informații propusă în prezentele orientări în cazul în care decid că clima reprezintă un aspect semnificativ din oricare dintre aceste două perspective.

Aceste două perspective ale riscului se suprapun deja în unele cazuri și este din ce în ce mai probabil ca situația să se mențină în viitor. Pe măsură ce piețele și politicile publice evoluează ca răspuns la schimbările climatice, impactul pozitiv și/sau negativ al unei entități asupra climei se va transforma tot mai mult în oportunități de afaceri și/sau riscuri care sunt semnificative din punct de vedere financiar.

Perspectiva Directivei privind raportarea nefinanciară asupra pragului de semnificație acoperă atât semnificația financiară, cât și semnificația ecologică și socială, în timp ce TCFD are doar o perspectivă a semnificației financiare.

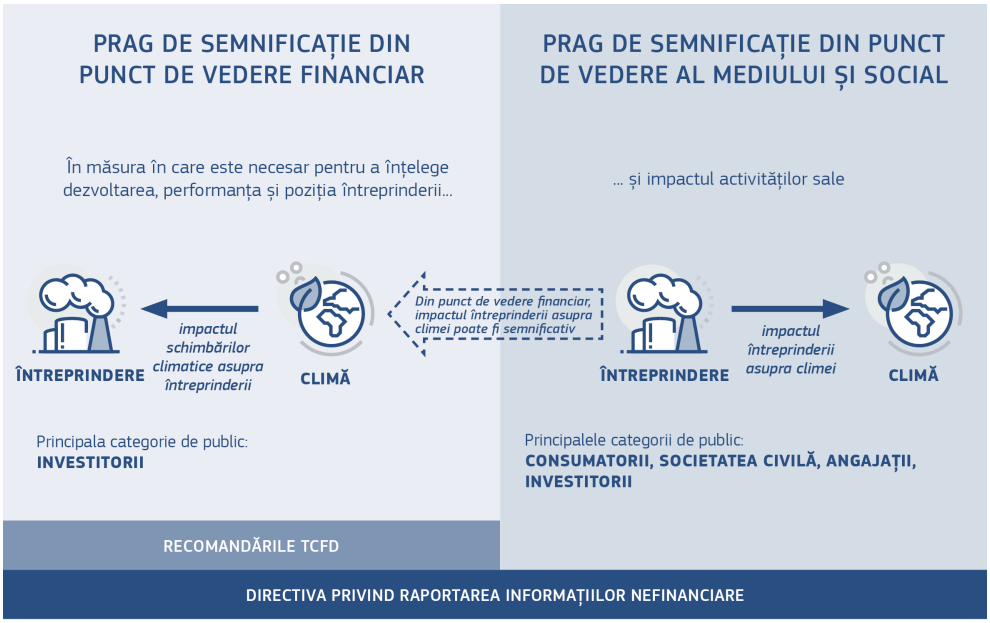
([13]) A se vedea anexa II, „Cartografierea cerințelor Directivei privind raportarea nefinanciară și a publicării de informații recomandate de TCFD".

([14]) Entități de interes public de dimensiuni mari, în conformitate cu Directiva 2013/34/UE, cu peste 500 de angajați.

([15]) Articolul 19a alineatul (1) din Directiva 2013/34/UE (introdus de Directiva 2014/95/UE, Directiva privind raportarea nefinanciară).

Figura 1

Dubla perspectivă a Directivei privind raportarea nefinanciară asupra pragului de semnificație în contextul raportării de informații legate de climă

* *Pragul de semnificație din punct de vedere financiar se folosește în acest context în sensul larg al noțiunii, respectiv impactul asupra valorii întreprinderii, nu doar în sensul impactului asupra resurselor financiare recunoscute în situațiile financiare.*

Atunci când evaluează pragul de semnificație al informațiilor legate de climă, entitățile ar trebui să ia în considerare un orizont de timp pe termen mai lung decât este necesar, în mod obișnuit, în cazul informațiilor financiare. Entităților li se recomandă să nu concluzioneze în mod prematur că aspectele climatice nu sunt semnificative doar pentru că anumite riscuri legate de climă sunt percepute ca fiind pe termen lung.

Atunci când evaluează pragul de semnificație al informațiilor legate de climă, entitățile ar trebui să ia în considerare întregul lor lanț valoric, atât în amonte în lanțul de aprovizionare, cât și în aval.

Având în vedere impactul sistemic și generalizat al schimbărilor climatice, majoritatea entităților care intră sub incidența directivei pot concluziona că clima reprezintă un aspect semnificativ. Entităților care concluzionează că clima nu reprezintă un aspect semnificativ li se recomandă să ia în considerare posibilitatea formulării unei declarații în acest sens, explicând modul în care s-a ajuns la această concluzie.

2.3. **Riscuri, dependențe și oportunități legate de climă**

Riscuri legate de climă

În conformitate cu Directiva privind raportarea nefinanciară, informațiile legate de climă ar trebui să includă, în măsura în care este necesar, atât principalele riscuri pentru dezvoltarea, performanța și poziția entității, generate de schimbările climatice, cât și principalele riscuri de impact negativ asupra climei care decurg din activitățile entității. Publicarea de informații propusă în prezentele orientări reflectă ambele perspective ale riscului.

Cu excepția cazului în care se prevede altfel în text, trimiterile la riscuri ar trebui înțelese ca referindu-se atât la riscurile de impact negativ asupra entității (riscuri de tranziție și riscuri fizice – a se vedea mai jos), cât și la riscurile de impact negativ asupra climei.

Ambele tipuri de risc – riscuri de impact negativ asupra entității și riscuri de impact negativ asupra climei – pot fi generate de propriile operațiuni ale entităților și pot apărea de-a lungul lanțului valoric, atât în amonte în lanțul de aprovizionare, cât și în aval.

1. *Riscuri de impact negativ asupra climei*

Câteva exemple de riscuri de impact negativ asupra climei:

— O instalație de producție industrială a unei entități ar putea emite în mod direct în atmosferă gaze cu efect de seră (GES).

— Este posibil ca energia pe care o entitate o cumpără pentru a-și desfășura activitatea să fi fost produsă din combustibili fosili.

— Produsul pe care o entitate îl fabrică poate necesita consum de combustibili fosili, de exemplu, în cazul automobilelor care funcționează cu benzină sau cu motorină.

— Producția de materiale utilizate de entitate ar putea genera emisii de GES în amonte în lanțul lor valoric. Acest lucru ar putea fi valabil în cazul entităților care utilizează materiale precum cimentul sau aluminiul în procesele lor de producție. În mod similar, o întreprindere care produce sau prelucrează produse forestiere sau agricole, inclusiv în sectoare cum ar fi industriile prelucrătoare de alimente, îmbrăcăminte sau lemn, ar putea cauza, în mod direct sau indirect, schimbări ale destinației terenurilor, inclusiv defrișări și degradarea pădurilor, precum și emisii de GES asociate.

2. *Riscuri de impact negativ asupra entității*

Riscurile schimbărilor climatice pentru performanța financiară a entității pot fi clasificate ca fiind riscuri fizice sau riscuri de tranziție ([16]).

Riscurile de tranziție sunt riscuri pentru entitate, generate de tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și reziliență la schimbările climatice. Printre acestea se numără:

— Riscurile de politică, de exemplu, ca urmare a cerințelor privind eficiența energetică, a mecanismelor de stabilire a prețului carbonului, care cresc prețul combustibililor fosili, sau politicile care încurajează utilizarea durabilă a terenurilor.

— Riscurile juridice, cum ar fi riscul de litigiu pentru că nu au fost evitate sau reduse la minimum efectele negative asupra climei ori neadaptarea la schimbările climatice.

— Riscurile tehnologice, de exemplu, dacă o tehnologie cu un impact mai puțin dăunător asupra climei înlocuiește o tehnologie mai dăunătoare pentru climă.

— Riscurile de piață, de exemplu, dacă opțiunile consumatorilor și ale clienților profesionali se îndreaptă către produse și servicii care sunt mai puțin dăunătoare pentru climă.

— Riscurile reputaționale, cum ar fi dificultatea de a atrage și de a păstra clienții, angajații, partenerii de afaceri și investitorii în cazul în care o entitate are reputația că exercită un impact negativ asupra climei.

În general, o entitate cu un impact negativ mai mare asupra climei va fi expusă într-o măsură mai mare riscurilor de tranziție.

Riscurile fizice sunt riscuri pentru entitate generate de efectele fizice ale schimbărilor climatice ([17]). Printre acestea se numără:

— Riscurile fizice acute generate de anumite evenimente, în special de evenimente legate de condițiile meteorologice, cum ar fi furtunile, inundațiile, incendiile sau valurile de căldură, care pot deteriora instalațiile de producție și pot perturba lanțurile valorice.

— Riscurile fizice cronice generate de schimbările pe termen mai lung ale climei, cum ar fi modificările de temperatură, creșterea nivelului mării, gradul redus de disponibilitate a apei, declinul biodiversității și modificări ale productivității terenurilor și a solului.

Expunerea unei entități la riscuri fizice nu depinde în mod direct de faptul că entitatea respectivă are sau nu un impact negativ asupra climei.

Dependențe de capitaluri naturale, umane și sociale

Multe entități depind de *capitalul natural* ([18]). În cazul în care capitalul natural în sine este pus în pericol de schimbările climatice, entitatea va fi expusă la riscuri legate de climă, în special la riscuri fizice. Prin urmare, entitățile ar trebui să examineze cu atenție dependențele lor de capitalul natural atunci când identifică și raportează propriile riscuri legate de climă. De exemplu, o entitate din domeniul producției agricole poate depinde de diverse capitaluri naturale, cum ar fi apa, biodiversitatea și productivitatea terenurilor și a solului, toate fiind vulnerabile la schimbările climatice. Ar fi de așteptat ca o astfel de entitate să explice aceste dependențe atunci când raportează riscurile legate de climă.

([16]) Această descriere a riscurilor de tranziție și a riscurilor fizice se bazează, în mare măsură, pe raportul Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice.

([17]) Orientări suplimentare privind raportarea riscurilor fizice pot fi găsite în *Advancing TCFD Guidance on Physical Climate Risks and Opportunities* („Elaborarea Ghidului TCFD privind riscurile și oportunitățile fizice legate de schimbările climatice"), BERD și Centrul global de excelență pentru adaptarea la schimbările climatice.
https://www.physicalclimaterisk.com/media/EBRD-GCECA_draft_final_report_full.pdf

([18]) Explicații și orientări suplimentare cu privire la capitalul natural sunt puse la dispoziție de Coaliția pentru Capitalul Natural (*Natural Capital Coalition*) https://naturalcapitalcoalition.org

Multe entități depind și de *capitalul uman și social*, cum ar fi competențele și motivația angajaților, precum și nivelul de încredere de care entitatea beneficiază în rândul părților interesate externe. Entitățile ar trebui să integreze, în rapoartele lor privind aspectele referitoare la climă, informații privind capitalul uman și social, după caz. De exemplu, angajații pot manifesta o atitudine critică la adresa dezvoltării de produse și servicii inovatoare cu emisii reduse de dioxid de carbon.

Oportunități legate de climă

Riscurile legate de climă pot fi adesea transformate în oportunități de către entitățile care oferă produse și servicii ce contribuie la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea.

Adaptarea la schimbările climatice înseamnă anticiparea efectelor negative ale schimbărilor climatice și luarea unor măsuri adecvate pentru a preveni sau a reduce la minimum daunele pe care acestea le pot provoca. Aceasta include oportunități de afaceri, cum ar fi tehnologii noi care utilizează într-un mod mai eficient resursele reduse de apă sau construirea de noi dispozitive de protecție împotriva inundațiilor.

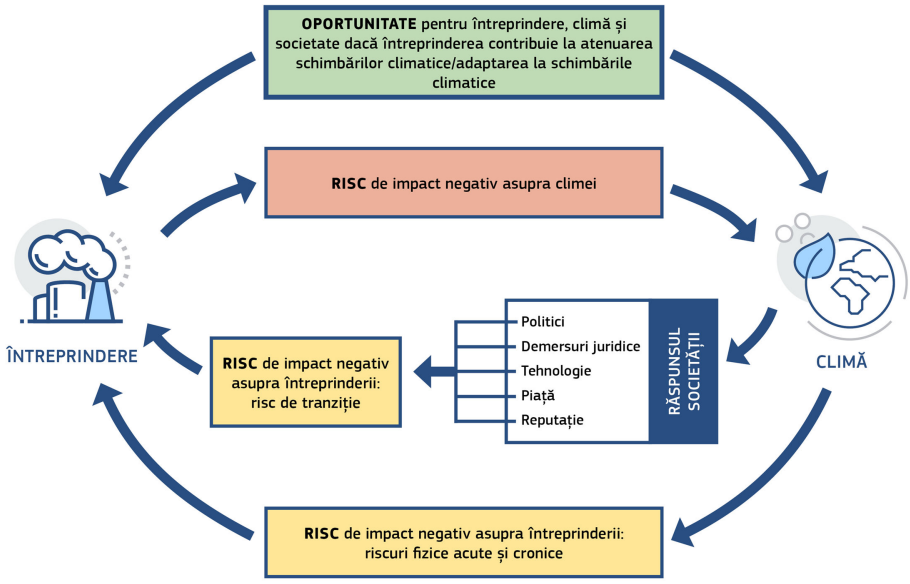
Atenuarea schimbărilor climatice se referă la eforturile de a reduce sau de a preveni emisiile de GES. Printre exemplele de oportunități de afaceri asociate cu atenuarea se numără energia din surse regenerabile sau dezvoltarea de clădiri și sisteme de transport mai eficiente din punct de vedere energetic.

Taxonomia activităților economice durabile, propusă de Comisie în cadrul Planului de acțiune privind finanțarea creșterii durabile, vizează identificarea și clasificarea oportunităților legate de climă.

Figura 2 prezintă relația dintre riscurile și oportunitățile legate de climă.

Figura 2

Riscuri și oportunități legate de climă

Riscurile și oportunitățile legate de climă în întregul lanț valoric

Atunci când raportează informații privind riscurile, dependențele și oportunitățile legate de climă, entitățile ar trebui să analizeze, dacă este relevant și proporțional, întregul lor lanț valoric, atât în amonte, cât și în aval. Pentru entitățile implicate în activități de producție, aceasta înseamnă adoptarea unei abordări bazate pe ciclul de viață al produsului, care ține seama de aspectele climatice în lanțul de aprovizionare și în aprovizionarea cu materii prime, precum și în timpul utilizării produsului și atunci când produsul ajunge la sfârșitul duratei de viață. Entitățile care prestează servicii, inclusiv servicii financiare, vor trebui, de asemenea, să ia în considerare impactul activităților pe care le sprijină sau le facilitează asupra climei.

În cazul în care din lanțul valoric fac parte IMM-uri, entitățile sunt încurajate să le sprijine în furnizarea informațiilor necesare.

2.4. **Structura publicărilor de informații propuse**

Prezentele orientări propun publicarea de informații legate de climă pentru fiecare dintre cele cinci domenii de raportare enumerate în Directiva privind raportarea nefinanciară: (a) modelul de afaceri (b) politici și proceduri de diligență (c) rezultatele politicilor (d) principalele riscuri și gestionarea riscurilor și (e) indicatori-cheie de performanță.

Pentru fiecare domeniu de raportare, orientările identifică un număr limitat de publicări de informații recomandate. O entitate ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a utiliza publicările de informații recomandate în măsura în care este necesar, pentru înțelegerea dezvoltării, a performanței și a poziției entității și a impactului activității sale.

După recomandarea privind publicările de informații pentru fiecare domeniu de raportare, sunt furnizate orientări suplimentare. Orientările suplimentare constau în propuneri de informații mai detaliate pe care entitățile le pot lua în calcul pentru a le include în publicărilor de informații recomandate. În plus, în anexa I sunt furnizate orientări suplimentare pentru bănci și companii de asigurare.

Atunci când decid dacă și în ce măsură utilizează recomandările privind publicarea de informații și propunerile mai detaliate incluse în orientările suplimentare, inclusiv orientările suplimentare pentru bănci și companiile de asigurare din anexa I, entitățile ar trebui să țină seama de principiile bunei raportări nefinanciare, conținute în Ghidul Comisiei din 2017 fără caracter obligatoriu privind raportarea informațiilor nefinanciare, inclusiv de principiile privind informațiile publicate, care prevăd ca aceste informații să fie: semnificative; corecte, echilibrate și ușor de înțeles; și cuprinzătoare, dar concise.

Nivelul riscurilor și al oportunităților legate de climă identificat de entitate va fi un factor important pentru a decide dacă și în ce măsură aceasta utilizează recomandările privind publicarea de informații și orientările suplimentare.

2.5. **Coerența cu cadrele și standardele de raportare recunoscute**

Entitățile sunt încurajate să publice informații în conformitate cu standardele și cadrele de raportare acceptate la scară larg pentru a maximiza comparabilitatea pentru părțile lor interesate. Pentru a contribui la convergența la nivelul UE și la nivel mondial, aceste orientări se referă la o serie de cadre și standarde de raportare recunoscute.

În special, ele cuprind recomandările privind publicarea de informații ale Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice (TCFD), care, la rândul lor, sunt aliniate la alte cadre principale. Recomandările TCFD privind publicarea de informații sunt identificate separat în prezentele orientări. Anexa II prezintă cerințele de prezentare de informații prevăzute de Directiva privind raportarea nefinanciară, puse în corespondență cu recomandările TCFD privind publicarea de informații.

Pe lângă recomandările TCFD, prezentele orientări țin seama, în special, de standardele și cadrele elaborate de Inițiativa de Raportare Globală (*Global Reporting Initiative* – GRI), de CDP, de Consiliul pentru standardele de publicare referitoare la schimbările climatice (*Climate Disclosure Standards Board* – CDSB), de Consiliul pentru standardele de contabilitate pentru durabilitate (*Sustainability Accounting Standards Board* – SASB) și de Consiliul internațional pentru raportare integrată (IIRC) și de Sistemul comunitar de management de mediu și audit (EMAS) ([19]).

3. **RECOMANDĂRI PRIVIND PUBLICAREA DE INFORMAȚII ȘI ORIENTĂRI SUPLIMENTARE**

3.1. **Modelul de afaceri**

Este foarte important ca părțile interesate să înțeleagă viziunea entității asupra modului în care schimbările climatice îi influențează modelul de afaceri și strategia, și asupra modului în care activitățile sale pot afecta clima pe termen scurt, mediu și lung. Pentru a raporta în mod adecvat aspecte legate de schimbările climatice, entitățile vor trebui să aibă o perspectivă pe termen mai lung decât au în mod obișnuit pentru raportarea financiară.

Riscurile și oportunitățile legate de climă ale unei entități vor depinde de tipul activității sale, de poziția sa geografică și de poziționarea acesteia în tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și rezilientă la schimbările climatice.

([19]) În cadrul Dialogului pentru raportarea corporativă se depun eforturi în vederea unei mai bune alinieri a publicării de informații legate de climă propuse de IIRC, SASB, GRI, CDP și CDSB. Entităților li se recomandă să țină cont de această activitate atunci când va fi finalizată.

Pentru a încorpora în mod adecvat efectele potențiale ale schimbărilor climatice în procesele lor de planificare, entitățile ar trebui să analizeze modul în care riscurile și oportunitățile legate de climă pot evolua și implicațiile comerciale potențiale ale acestora în condiții diferite. Un mod de a evalua astfel de implicații este prin utilizarea analizei pe bază de scenarii.

Entitățile care nu iau în considerare în mod adecvat modelul lor de afaceri și strategia în lumina schimbărilor climatice pot provoca efecte negative asupra climei și deopotrivă se pot confrunta cu un impact negativ asupra activității lor economice, cum ar fi asupra contului de profit și pierdere, asupra finanțării, asupra viitoarei sarcini de reglementare și asupra „licenței de funcționare". Pe de altă parte, identificarea de noi oportunități legate de climă poate consolida modelul de afaceri și perspectivele de câștig ale unei entități.

Tabelul 1

Publicarea de informații privind modelul de afaceri

Descrierea impactului riscurilor și oportunităților legate de climă asupra modelului de afaceri, strategiei și planificării financiare a entității. [Acoperă Strategia b) din recomandările TCFD]
Descrierea modurilor în care modelul de afaceri al entității poate avea un impact atât pozitiv, cât și negativ asupra climei.
Descrierea rezilienței modelului de afaceri și a strategiei entității, luând în considerare diferite scenarii legate de schimbările climatice în orizonturi de timp diferite, inclusiv cel puțin un scenariu al limitării încălzirii globale la o valoare a temperaturii mai mică de 2 °C și un scenariu al limitării încălzirii globale la o valoare a temperaturii mai mare de 2 °C ([20]). [Acoperă Strategia c) din recomandările TCFD]

Orientări suplimentare:

— Descrierea modificărilor aduse modelului de afaceri și strategiei entității în vederea abordării riscurilor fizice și de tranziție și a valorificării oportunităților de afaceri aferente schimbărilor climatice.

— Descrierea dependențelor entității de capitalurile naturale, cum ar fi apa, solul, ecosistemele sau biodiversitatea care sunt puse în pericol din cauza schimbărilor climatice.

— Descrierea modului în care schimbările aduse modelului de afaceri și strategiei entității în vederea abordării atenuării schimbărilor climatice și/sau adaptării la acestea vor modifica necesitățile de capital uman ale entității.

— Descrierea oportunităților legate de utilizarea eficientă a resurselor și de economiile de costuri, adoptarea de surse de energie cu emisii scăzute, dezvoltarea de noi produse și servicii, accesul la piețe noi și consolidarea rezilienței de-a lungul lanțului valoric.

— Prezentarea modului în care entitatea a selectat scenariile.

— Descrierea modului în care activitățile entității contribuie la schimbările climatice prin emisiile de GES, inclusiv prin cele cauzate de defrișări și de degradarea pădurilor sau de schimbarea destinației terenurilor.

3.2. **Politici și proceduri de diligență**

Sistemele de guvernanță și de control sunt esențiale pentru ca părțile interesate să înțeleagă soliditatea abordării unei entități în ceea ce privește aspectele referitoare la climă. Raportarea privind implicarea consiliului de administrație și a cadrelor de conducere, în special privind responsabilitățile respective în ceea ce privește schimbările climatice, furnizează părților interesate informații în legătură cu gradul de conștientizare al entității cu privire la aspectele referitoare la climă. Atunci când descrie rolul consiliului de administrație, este posibil ca entitatea să dorească să facă referire la orice declarație de guvernanță corporativă pe care este obligată să o publice.

([20]) Entitățile sunt încurajate să ia în considerare un scenariu al limitării încălzirii globale la o valoare a temperaturii de 1,5 °C, având în vedere concluziile Raportului special al IPCC pe 2018. Pentru informații suplimentare cu privire la modul în care se efectuează o analiză pe bază de scenarii pentru a evalua reziliența strategică a unei entități, a se vedea Suplimentul tehnic al TCFD „Utilizarea analizei pe bază de scenarii în publicarea riscurilor și oportunităților legate de climă"
https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Technical-Supplement-062917.pdf

De asemenea, părțile interesate pot fi interesate de politicile entității și de orice obiectiv asociat care îi demonstrează angajamentul față de atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea, precum și de procedurile sale de diligență. Acest lucru va ajuta părțile interesate să înțeleagă capacitatea entității de a-și gestiona activitățile economice pentru a minimiza riscurile legate de climă, pentru a limita impactul negativ asupra climei și pentru a maximiza impactul pozitiv în întregul lanț valoric.

Politicile și procesele care abordează subiecte legate de climă pot fi distincte de alte politici și procese operaționale sau pot fi integrate în acestea. De exemplu, procedurile de diligență care iau în considerare schimbările climatice ar putea fi integrate în cadrul de gestionare a riscurilor stabilit de întreprindere. Entitatea poate dori să explice abordarea sa în ceea ce privește gestionarea aspectelor referitoare la climă și argumentele care justifică alegerea respectivei abordări.

Tabelul 2

Publicarea de informații privind politicile și procedurile de diligență

Descrierea oricărei politici a entității privind schimbările climatice, inclusiv a oricărei politici privind atenuarea schimbărilor climatice sau adaptarea la acestea.
Descrierea oricăror obiective în materie de climă pe care entitatea le-a stabilit în cadrul politicilor sale, în special a obiectivelor privind emisiile de GES, precum și a modului în care obiectivele entității sunt legate de obiectivele naționale și internaționale și, în special, de Acordul de la Paris.
Descrierea supravegherii de către consiliul de administrație a riscurilor și oportunităților legate de climă. [Acoperă Guvernanța a) din recomandările TCFD]
Descrierea rolului cadrelor de conducere în evaluarea și gestionarea riscurilor și oportunităților legate de climă și explicarea argumentelor care justifică abordarea. [Acoperă Guvernanța b) din recomandările TCFD]

Orientări suplimentare:

— Descrierea angajamentului entității în lanțul său valoric în ceea ce privește aspectele referitoare la climă, explicând modul în care aceasta colaborează cu partenerii din amonte și din aval pentru a promova atenuarea schimbărilor climatice și/sau adaptarea la acestea.

— Explicarea modului în care aspectele referitoare la climă sunt integrate în procesele decizionale operaționale ale entității.

— Descrierea oricărui angajament în materie de politici publice privind aspecte referitoare la climă asumat de întreprindere, inclusiv apartenența la orice organizație sau grup de interese relevant.

— Descrierea dacă, în ce mod și la ce nivel (în special consiliul de administrație și cadrele de conducere), entitatea are acces la expertiză în domeniul aspectelor referitoare la climă, provenită fie din propria capacitate internă, fie din surse externe.

— Descrierea oricăror politici privind angajații care sunt legate de climă, cum ar fi investițiile în competențele necesare pentru tranziția către tehnologii cu emisii scăzute de dioxid de carbon sau măsurile menite să asigure faptul că angajații își pot îndeplini sarcinile în condiții de siguranță, în contextul unei clime aflate în schimbare.

— Descrierea dacă și în ce mod politica de remunerare a entității ia în considerare performanța legată de climă, inclusiv performanța în raport cu obiectivele stabilite.

— Publicarea oricăror obiective legate de energie pe care entitatea le-a stabilit în cadrul politicilor sale (a se vedea *secțiunea 3.5*).

— Explicarea raționamentului care a stat la baza selectării obiectivelor în materie de climă utilizate de entitate.

— În cazul entităților din sectorul terenurilor, descrierea obiectivele legate de „absorbanții” de GES (absorbție de GES).

3.3. **Rezultate**

Publicarea rezultatelor obținute la nivelul politicii privind clima ajută părțile interesate să monitorizeze și să evalueze dezvoltarea, poziția, performanța și impactul unei entități, ca urmare a politicilor sale. La evaluarea performanței sale prin stabilirea de obiective și prin raportarea pe baza obiectivelor stabilite, entitatea demonstrează coerența strategiei, a acțiunilor și a deciziilor sale legate de schimbările climatice.

Aspectele cantitative, cum ar fi indicatorii care susțin analizele, sunt descrise în *secțiunea 3.5 Indicatori-cheie de performanță* din prezentele orientări.

Tabelul 3

Publicarea de informații privind rezultatele

Descrierea rezultatelor politicii entității privind schimbările climatice, inclusiv a performanței entității în raport cu indicatorii utilizați și cu obiectivele stabilite pentru a gestiona riscurile și oportunitățile legate de climă. [Acoperă Parametrii și obiectivele c) ale TCFD].

Descrierea evoluției emisiilor de GES în raport cu obiectivele stabilite și cu riscurile asociate în timp. [Acoperă Parametrii și obiectivele b) ale TCFD].

Orientări suplimentare:

— Descrierea modului în care performanța entității în ceea ce privește clima influențează performanța financiară a acesteia, dacă este posibil, cu referire la indicatori-cheie de performanță financiari.

3.4. **Principalele riscuri și gestionarea acestora**

Este foarte important ca investitorii și alte părți interesate să cunoască modul în care entitatea identifică riscurile legate de climă, principalele riscuri pe care le-a identificat și modul în care gestionează aceste riscuri.

Informațiile publicate privind riscurile ar trebui să includă riscurile entității care au un impact negativ asupra climei și riscurile legate de climă care au un impact negativ asupra entității (riscuri de tranziție și riscuri fizice), și dacă și în ce mod cele două categorii de riscuri sunt interconectate. Entităților li se recomandă să ia în considerare definițiile riscului prezentate în *secțiunea 2.3* atunci când decid ce informații publică în legătură cu riscurile.

Atunci când publică informații privind riscurile legate de climă, entitățile ar trebui să ia în considerare orizonturi de timp pe termen mai lung decât cele pe care le utilizează, în mod obișnuit, în cazul informațiilor financiare.

Lacunele în materie de date și metodologii pot îngreuna, în unele cazuri, prezentarea de informații cantitative referitoare la riscurile legate de climă, în special în ceea ce privește orizonturile pe termen mai lung. În astfel de cazuri, entitățile sunt încurajate să prezinte informații calitative până când aceste date și aspecte metodologice sunt abordate în mod adecvat.

Tabelul 4

Publicarea de informații privind principalele riscuri și gestionarea acestora

Descrierea proceselor entității pentru identificarea și evaluarea riscurilor legate de climă pe termen scurt, mediu și lung și prezentarea modului în care entitatea definește noțiunea de termen scurt, mediu și lung ([21]). [Acoperă Gestionarea riscurilor a) din recomandările TCFD]

Descrierea principalelor riscuri legate de climă pe care entitatea le-a identificat pe termen scurt, mediu și lung de-a lungul lanțului valoric și ipotezele formulate în momentul identificării acestor riscuri. [Acoperă Strategia a) din recomandările TCFD]. Această descriere ar trebui să includă principalele riscuri generate de orice dependență de capitalurile naturale amenințate de schimbările climatice, cum ar fi apa, solul, ecosistemele sau biodiversitatea.

Descrierea proceselor de gestionare a riscurilor legate de climă (dacă este cazul, modul în care în urma acestor procese se decide atenuarea, transferul, acceptarea sau controlul acestor riscuri) și modul în care entitatea gestionează riscurile legate de climă pe care le-a identificat. [Acoperă Gestionarea riscurilor b) din recomandările TCFD]

Descrierea modului în care procesele pentru identificarea, evaluarea și gestionarea riscurilor legate de climă sunt integrate în procesul general al entității de gestionare a riscurilor. [Acoperă Gestionarea riscurilor c) din recomandările TCFD]. Un aspect important al acestei descrieri este modul în care entitatea determină semnificația relativă a riscurilor legate de climă în raport cu alte riscuri.

([21]) Este posibil ca definiția noțiunii de termen scurt, mediu și lung să depindă de modelul de afaceri al entității și de ciclul de viață al activelor și pasivelor acesteia.

Orientări suplimentare:

— Descrierea măsurilor de adaptare la schimbările climatice pe care entitatea le-a luat în cadrul procesului său de gestionare a riscurilor.

— Prezentarea unei defalcări detaliate a principalelor riscuri legate de climă în funcție de activitatea entității.

— Prezentarea unei defalcări detaliate a principalelor riscuri legate de climă în funcție de poziția geografică.

— Identificarea locurilor care sunt esențiale pentru lanțurile valorice, inclusiv operațiunile, furnizorii și piețele.

— Descrierea modului în care entitatea stabilește și aplică limite pentru riscurile legate de climă, inclusiv factorii declanșatori utilizați pentru a aduce problemele în atenția consiliului de administrație.

— Descrierea proceselor prin care se stabilește caracterul prioritar al riscurilor legate de climă, inclusiv pragurile aplicate, și indicarea riscurilor întâmpinate de-a lungul lanțului valoric care sunt considerate a fi cele mai semnificative.

— Clasificarea principalelor riscuri ale schimbărilor climatice asupra performanței financiare a entității în funcție de riscuri de tranziție (riscuri de politică, juridice, tehnologice, de piață și reputaționale) sau riscuri fizice (riscuri acute și cronice).

— Publicarea oricărei cartografieri a riscurilor care include aspecte referitoare la climă.

— Furnizarea de definiții pentru terminologia utilizată în ceea ce privește riscurile sau referiri la cadrele existente de clasificare a riscurilor utilizate.

— Descrierea frecvenței examinărilor și a analizelor în ceea ce privește identificarea și evaluarea riscurilor.

— Descrierea legăturilor dintre principalele riscuri legate de climă și indicatorii-cheie de performanță financiari.

— Prezentarea modului în care scenariile și/sau stabilirea de tarife pentru emisiile de dioxid de carbon la nivel intern sunt utilizate pentru acțiuni de gestionare a riscurilor, cum ar fi atenuarea, transferul sau adaptarea.

— Prezentarea impactului financiar al fenomenelor meteorologice extreme, inclusiv indicatorii posibili privind zilele de întrerupere a activității economice și costurile aferente, costul reparațiilor, deprecierea activelor fixe, întreruperile în lanțul valoric și veniturile pierdute.

— Descrierea modului în care performanța entității este afectată de condițiile meteorologice variabile, în special în cazul entităților sensibile la variațiile în materie de temperatură și precipitații.

3.5. **Indicatori-cheie de performanță**

Conform Directivei privind raportarea nefinanciară, entitățile ar trebui să publice informații privind indicatorii-cheie de performanță relevanți pentru activitatea lor specifică. Entitățile ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a utiliza indicatori pentru a sprijini celelalte publicări de informații legate de climă, cum ar fi cei legați de rezultate sau de principalele riscuri și gestionarea acestora, și pentru a permite agregarea și comparabilitatea între entități și jurisdicții. Indicatorii trebuie să fie integrați în alte informații publicate, pentru a sprijini și a explica descrierea. Cu toate acestea, publicarea unui tabel suplimentar care să prezinte toți indicatorii într-un singur loc este considerată a fi o bună practică.

Pentru a răspunde așteptărilor TCFD, entitățile ar trebui să prezinte indicatorii și obiectivele utilizate de întreprindere pentru a evalua riscurile și oportunitățile legate de climă, în conformitate cu strategia și procesele lor de gestionare a riscurilor [Acoperă Parametrii și obiectivele a) din recomandările TCFD].

Soliditatea și fiabilitatea datelor sunt esențiale pentru a putea utiliza informațiile în procesele decizionale. În cazul în care nu este evident, entitățile ar trebui să furnizeze o descriere și orice modificare a metodologiilor utilizate pentru calcularea sau estimarea indicatorilor.

Indicatori recomandați ([22])

Sub rezerva evaluării gradului de semnificație efectuate de întreprindere și în vederea facilitării unei comparabilități sporite a publicării informațiilor nefinanciare de către entități, acestea ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a publica indicatorii din această secțiune.

([22]) Pentru a crește gradul de utilizare, în această secțiune, imediat după fiecare indicator recomandat, sunt furnizate orientări suplimentare.

Emisii de GES

Această secțiune conține patru indicatori diferiți privind emisiile de GES: emisii directe de GES; emisii indirecte de GES provenite din producția de energie electrică achiziționată și consumată, din producția de abur și căldură sau din răcire; toate celelalte emisii indirecte de GES care apar în lanțul valoric al entității raportoare; și obiectivul privind emisiile totale de GES. Entitățile care decid să utilizeze un indicator sau toți acești indicatori ar trebui:

— să calculeze emisiile de GES în conformitate cu metodologia Protocolului privind GES sau cu standardul ISO 14064-1:2018 și, după caz, cu Recomandarea 179/2013 a Comisiei privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea performanței în materie de GES prin adoptarea unei abordări bazate pe ciclul de viață (amprenta de mediu a organizațiilor și amprenta de mediu a produselor). Acest lucru va permite agregarea și comparabilitatea între entități și jurisdicții;

— să indice statutul verificării/certificării efectuate de către un terț, care se aplică emisiilor lor de GES raportate din domeniile de aplicare 1, 2 și 3.

Indicatori-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Emisii directe de GES provenite din surse aflate în proprietatea sau sub controlul entității (domeniul de aplicare 1)	Tone de CO_2 echivalent ([23])	270 900 t de CO_2 echivalent	Acest indicator-cheie de performanță asigură faptul că entitățile își măsoară cu precizie amprentele de carbon provenite din emisiile directe.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 305, Cadrul CDSB, SASB, EMAS	Sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii (ETS) Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

Orientări suplimentare:

— Entitățile ar trebui să publice informații în proporție de 100 % privind emisiile lor de GES din domeniul de aplicare 1. Acest lucru va contribui la îmbunătățirea calității raportării de către alte entități a informațiilor privind emisiile de GES. În cazul în care o entitate nu poate colecta date fiabile pentru o parte din emisiile sale de GES din domeniul de aplicare 1, aceasta ar trebui să facă o estimare rezonabilă pentru partea respectivă cu scopul de a ajunge la o cifră care să acopere emisiile de GES în proporție de 100 %. În acest caz, entitatea ar trebui, de asemenea, să prezinte (1) procentul de emisii pentru care au fost colectate date fiabile și procentul de emisii estimate, (2) motivele pentru care nu au putut fi colectate date fiabile pentru o parte din emisii și (3) metodologia utilizată pentru a estima proporția de emisii pentru care nu au putut fi colectate date fiabile.

— Entitățile ar trebui, după caz, să ia în considerare posibilitatea de a publica informații privind defalcarea pe țară sau regiune (inclusiv UE), pe activitate economică și pe filială a emisiilor de GES din domeniul de aplicare 1. De exemplu: Emisiile de GES din domeniul de aplicare 1 în țara/regiunea X 42 260 de tone de CO_2 echivalent, în țara/regiunea Y 54 180 de tone de CO_2 echivalent.

([23]) Dioxid de carbon echivalent sau CO_2 echivalent (CO_2e) este o măsură metrică utilizată pentru compararea emisiilor diferitelor gaze cu efect de seră pe baza potențialului de încălzire globală al acestora, prin transformarea cantităților de alte gaze în cantitatea echivalentă de dioxid de carbon cu același potențial de încălzire globală.

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Emisii indirecte de GES provenite din producția de energie electrică achiziționată și consumată, din producția de abur și căldură sau din răcire (denumite împreună „energie electrică") (Domeniul de aplicare 2)	Tone de CO_2 echivalent	632 400 t de CO_2 echivalent	Acest indicator-cheie de performanță asigură faptul că entitățile măsoară emisiile provenite din producția de energie electrică cumpărată sau achiziționată, din producția de abur și căldură și din răcire.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 305, Cadrul CDSB, EMAS	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

Orientări suplimentare:

— Dacă este necesar, entitățile ar trebui să precizeze dacă există surse (de exemplu instalații, GES specifice, activități, zone geografice etc.) de emisii de GHG din domeniul de aplicare 2 în sfera lor de raportare selectată pentru care nu au putut fi colectate sau estimate emisii de GES și motivele pentru această situație.

— Entitățile ar trebui, după caz, să ia în considerare posibilitatea de a publica informații privind defalcarea pe țară sau regiune (inclusiv UE), pe activitate economică și pe filială a emisiilor de GES din domeniul de aplicare 2. De exemplu: Emisiile de GES din domeniul de aplicare 2 în țara/regiunea X 98 654 de tone de CO_2 echivalent, în țara/regiunea Y din UE: 126 480 de tone de CO_2 echivalent.

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Toate emisiile de GES indirecte (care nu sunt incluse în domeniul de aplicare 2 ce apar în lanțul valoric al entității raportoare, inclusiv emisiile în amonte și cele în aval (domeniul de aplicare 3	Tone de CO_2 echivalent	4 383 000 t de CO_2 echivalent	În cazul majorității entităților, cele mai multe emisii apar indirect în urma activităților de-a lungul lanțului valoric. Acest indicator-cheie de performanță contribuie la evaluarea fiabilității proceselor contabile ale entităților și la înțelegerea modului în care entitățile își analizează amprentele de emisii.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 305, Cadrul CDSB, EMAS	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

Orientări suplimentare:

— Domeniul de aplicare 3 ar trebui să vizeze emisiile rezultate din activitățile care se desfășoară „în aval" și „în amonte" față de propriile operațiuni ale entității.

— Entitățile nu ar trebui să excludă nicio activitate care ar compromite relevanța inventarului raportat privind emisiile de GES din domeniul de aplicare 3. Standardul de contabilizare și raportare privind lanțul valoric al întreprinderilor prevăzut în Protocolul privind GES (domeniul de aplicare 3) și anexa H la standardul ISO 14064-1:2018 oferă criterii pentru determinarea relevanței. Entitățile ar trebui să furnizeze explicații cu privire la categoriile excluse din prezentarea lor privind emisiile de GES din domeniul de aplicare 3. În cazul în care din lanțul valoric fac parte IMM-uri, entitățile sunt încurajate să le sprijine în furnizarea informațiilor necesare.

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Obiectivul privind emisiile totale de GES	Tone de CO_2e realizate sau procentul de reducere, începând cu anul de referință	reducere cu 20 % a emisiilor totale, echivalentă cu o reducere de 1 500 000 t de CO2 echivalent până în 2025 începând cu anul de referință 2018	Stabilirea de obiective asigură direcție și structură strategiei de mediu. Acest indicator-cheie de performanță contribuie la înțelegerea angajamentelor asumate de entități cu privire la reducerea emisiilor și, de asemenea, ne ajută să înțelegem dacă entitatea are un obiectiv în direcția căruia își armonizează și își concentrează eforturile legate de emisii.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 103-2 și 305, Cadrul CDSB, SASB, EMAS	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

Orientări suplimentare:

— Entitățile ar trebui să descrie dacă obiectivul (obiectivele) lor se referă, integral sau parțial, la emisiile de GES din domeniile de aplicare 1, 2 și/sau 3.

— Entitățile ar trebui să descrie evoluția emisiilor de GES în raport cu obiectivele stabilite (a se vedea *secțiunea 3.3 Rezultate*).

— Entitățile ar trebui să ia în considerare stabilirea de obiective pentru 2025 sau 2030 și să le revizuiască o dată la cinci ani. De asemenea, acestea pot avea în vedere stabilirea unui obiectiv pentru 2050 pentru a se alinia la Acordul de la Paris.

— Entitățile ar trebui, după caz, să ia în considerare posibilitatea de a publica informații privind obiectivele privind emisiile de GES pe țară sau regiune (inclusiv UE), pe activitate economică și pe filială.

— Entitățile pot avea în vedere publicarea unui obiectiv suplimentar privind intensitatea exprimat în tone echivalent CO_2 pe parametru de activitate sau în reducerea % a intensității comparativ cu anul de referință (de exemplu, reducerea cu 8 % a emisiilor relative, respectiv reducerea cu 350 de tone de CO_2 echivalent pentru o cifră de afaceri de 1 milion EUR până în 2025, comparativ cu anul de referință 2018).

Energie

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Consumul și/sau producția totală de energie din surse regenerabile și neregenerabile de energie	MWh	292 221 MWh consumați din surse regenerabile de energie; 1 623 453 MWh consumați din surse neregenerabile de energie	Consumul și producția de energie reprezintă o proporție importantă din emisiile de GES.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 302, Cadrul CDSB, SASB, EMAS	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030; Directiva privind eficiența energetică

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE

Orientări suplimentare:

— Combustibilii consumați ca materie primă nu sunt arși în scopuri energetice și nu ar trebui să fie incluși în calculele pentru acest indicator.

— Includerea unei defalcări a diferitelor surse regenerabile de energie. Sursele regenerabile de energie, cum ar fi energia eoliană, solară, hidroelectrică, geotermală, biomasa etc., sunt cele care, la o scară de timp umană, se pot reface în mod natural. Această definiție exclude toți combustibilii fosili (cărbune, petrol, gaze naturale) și combustibilii nucleari. Energia reziduală nu ar trebui inclusă în cazul în care provine din combustibili fosili ([24]).

— Atunci când publicați informații privind sursele neregenerabile de energie, faceți o distincție între sursele cu emisii reduse de dioxid de carbon și alte surse neregenerabile de energie.

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Obiectiv de eficiență energetică	Procentaj	Îmbunătățire cu 6,5 % până în 2025, începând cu anul de referință 2018 pentru produs, producție sau activitate.	Acest indicator-cheie de performanță îi ajută pe utilizatorii de date să înțeleagă ambiția entităților de a utiliza energia în mod mai eficient, ceea ce poate reduce costurile cu energia și emisiile de GES. Acesta furnizează informații suplimentare privind modul în care entitatea își propune să își atingă obiectivele de reducere a emisiilor.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 103-2 și 302, SASB, EMAS	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030; Directiva privind eficiența energetică

Orientări suplimentare:

— Entitățile ar trebui să descrie progresele înregistrate în raport cu obiectivele stabilite privind energia (a se vedea *secțiunea 3.3 Rezultate*).

([24]) Definiția „energiei din surse regenerabile” din Ghidul CDP privind raportarea informațiilor privind schimbările climatice 2018.

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Obiectivul privind consumul și/sau producția de energie din surse regenerabile	creșterea, exprimată în procente, a ponderii energiei din surse regenerabile consumate/produse începând cu anul de referință	creștere de 13 % a ponderii energiei din surse regenerabile consumate până în 2025, începând cu anul de referință 2018	Acest indicator-cheie de performanță îi ajută pe utilizatorii de date să înțeleagă ambiția entităților de a produce sau de a consuma energie cu emisii mai reduse de GES.	Parametrii și obiectivele TCFD, Chestionarul CDP privind schimbările climatice, GRI 103-2 și 302, EMAS	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030; Directiva privind energia din surse regenerabile

Orientări suplimentare:

— Entitățile ar trebui să descrie progresele înregistrate în raport cu obiectivele stabilite privind energia (a se vedea *secțiunea 3.3 Rezultate*).

Riscuri fizice

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Active angajate în regiuni susceptibile de a fi expuse într-o măsură mai mare riscurilor climatice fizice acute sau cronice	Procentaj	15 % din valoarea contabilă a activelor reale expuse	Fenomenele meteorologice extreme pot genera întreruperi sau limitări ale capacității de producție sau reducerea precoce a activității instalațiilor de exploatare. Valoarea activelor în zone expuse la fenomene meteorologice de intensitate sporită influențează posibilele implicații asupra evaluării activelor. Este important ca acest indicator-cheie de performanță să fie examinat împreună cu informațiile privind strategiile și politicile de adaptare ale entității.	Parametrii și obiectivele TCFD, toate codurile SASB 450a.1 din industriile selectate	Strategia UE de adaptare

Orientări suplimentare:

— Entităților li se recomandă să prezinte sursele sau metodologia pe care au utilizat-o pentru a identifica regiunile expuse într-o măsură mai mare riscurilor fizice legate de climă.

Produse și servicii

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Trimitere la politica UE
Procent din cifra de afaceri realizată în cursul anului de raportare provenind din produse sau servicii asociate activităților care îndeplinesc criteriile referitoare la o contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea, astfel cum se prevede în Regulamentul privind instituirea unui cadru de facilitare a investițiilor durabile (taxonomia UE). Și/sau Procent din investiții (CapEx) și/sau cheltuieli (OpEx) realizate în cursul anului de raportare pentru activele sau procesele asociate activităților care îndeplinesc criteriile referitoare la o contribuție substanțială la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea, astfel cum se prevede în Regulamentul privind instituirea unui cadru de facilitare a investițiilor durabile (taxonomia UE).	Procentaj	12,5 % (cifră de afaceri) provenind din produse sau servicii asociate activităților care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea 8 % (CapEx) în produse asociate activităților care contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea	Acești indicatori-cheie de performanță furnizează informații utile investitorilor care sunt interesați de entitățile ale căror produse și servicii contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice sau la adaptarea la acestea, fără a afecta în mod semnificativ oricare alt obiectiv de mediu al UE.	Propunere de regulament privind instituirea unui cadru de facilitare a investițiilor durabile Planul de acțiune al Comisiei privind finanțarea creșterii durabile

Orientări suplimentare:

— *Entitățile ar trebui să raporteze informații privind acest indicator în cazul și în momentul în care se aprobă Propunerea de regulament privind instituirea unui cadru de facilitare a investițiilor durabile (taxonomia UE).* Atunci când evaluează dacă o activitate contribuie în mod substanțial la cele două obiective ale UE de atenuare a schimbărilor climatice sau de adaptare la acestea, fără a afecta în mod semnificativ oricare alt obiectiv de mediu al UE, entitățile ar trebui să țină seama de toate criteriile și condițiile relevante stabilite în regulament.

Finanțare verde

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Ponderea obligațiunilor ecologice legate de climă: Valoarea totală a obligațiunilor ecologice rămase de rambursat (la sfârșitul anului) împărțită la valoarea totală (o valoare medie ponderată pe cinci ani a valorii totale) a obligațiunilor rămase de rambursat și/sau **Ponderea datoriei ecologice legate de climă:** Valoarea totală a tuturor instrumentelor de datorie ecologică scadente (la sfârșitul anului) împărțită la valoarea totală (o valoare medie ponderată pe cinci ani a valorii totale) a tuturor datoriilor scadente.	Procentaj	20 % din obligațiuni	Acest indicator-cheie de performanță ajută entitățile să comunice în ce mod planul lor de tranziție către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon este sprijinit prin activități de finanțare a datoriei și în ce mod se mobilizează capital pentru proiectele existente și noi generatoare de beneficii în materie de climă.	ISO/CD 14030-1 Obligațiuni ecologice -- Performanța de mediu a proiectelor și activelor nominalizate (PROIECT)	Planul de acțiune al Comisiei privind finanțarea creșterii durabile

Orientări suplimentare:

— Valoarea totală a obligațiunilor ecologice sau a datoriilor ecologice ar trebui să includă numai obligațiuni și instrumente de datorie emise în conformitate cu un potențial standard al UE privind obligațiunile ecologice, în cazul și în momentul în care un astfel de standard este aprobat, sau în conformitate cu oricare alt cadru de obligațiuni ecologice recunoscut pe scară largă, cum ar fi principiile privind obligațiunile ecologice și principiile privind împrumuturile ecologice. Entitățile ar trebui să specifice cadrul de obligațiuni ecologice aplicat.

— Pentru emitenții de obligațiuni care au emis obligațiuni ce sunt instrumente necotate la bursă (de exemplu, ca plasamente private), ar trebui publicate informații privind defalcarea obligațiunilor cotate și necotate la bursă.

— De asemenea, entitățile ar trebui să ia în considerare furnizarea unor obiective viitoare legate de acești indicatori-cheie de performanță.

Pe lângă indicatorii de mai sus, entitățile ar trebui să ia în considerare și următorii indicatori:

— Indicatori specifici sectorului relevanți pentru industria respectivă. Entitățile din sectoare printre care se numără, dar fără a se limita la acestea, sectorul energiei, al transporturilor, al materialelor, al bunurilor imobiliare și al agriculturii ar trebui să facă referire la orientările suplimentare ale TCFD pentru grupurile nefinanciare și alte cadre de raportare a informațiilor legate de climă, cu scopul de a asigura comparabilitatea indicatorilor-cheie de performanță raportați între sectoare și entități ([25]).

— Indicatori privind aspecte conexe legate de mediu. Entitățile ale căror modele de afaceri depind de capitalurile naturale puse în pericol de schimbările climatice pot fi nevoite să publice informații privind indicatorii asociați respectivelor capitaluri naturale (de exemplu, apă, productivitatea solului sau biodiversitate). Entitățile care au un impact negativ asupra climei ca urmare a schimbării destinației terenurilor, inclusiv a defrișărilor și a degradării pădurilor, ar trebui să ia în considerare publicarea de informații privind indicatorii referitori la aceste aspecte ([26]).

— Indicatori privind capitalul uman și aspectele sociale aferente, cum ar fi formarea și recrutarea de angajați.

— Indicatori referitori la oportunități. Entitățile care se angajează în tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și reziliență la schimbările climatice, aliniată la politicile-cheie ([27]) ale UE, care desfășoară activități de atenuare a schimbărilor climatice și de adaptare la acestea ce ar putea să se transforme în oportunități pentru întreprindere, ar trebui să ia în considerare publicarea de indicatori-cheie de performanță care reflectă astfel de eforturi. Printre exemplele în acest sens s-ar putea număra veniturile obținute din produsele cu emisii scăzute de dioxid de carbon, veniturile obținute din produse sau servicii care se aplică modelului economiei circulare și cheltuielile de cercetare și dezvoltare în producția economiei circulare.

([25]) TCFD (2017): Punerea în aplicare a recomandărilor Grupului operativ pentru publicarea informațiilor financiare referitoare la schimbările climatice, https://www.fsb-tcfd.org/wp-content/uploads/2017/06/FINAL-TCFD-Annex-062817.pdf. Alte standarde și cadre de raportare care furnizează indicatori-cheie de performanță specifici industriei privind aspecte legate de climă includ chestionarele CDP privind schimbările climatice, securitatea apelor și pădurile, standardele GRI 305: Emisii 2016 și GRI 302: Energia 2016 sau standardele industriale ale SASB.

([26]) Orientări suplimentare pot fi găsite în Setul de instrumente pentru protocolul privind capitalul natural https://naturalcapitalcoalition.org/protocol-toolkit și în Recomandarea 179/2013 a Comisiei privind utilizarea unor metode comune pentru măsurarea performanței în materie de GES pe baza unei abordări legate de durata ciclului de viață (amprenta de mediu a organizațiilor și amprenta de mediu a produselor).

([27]) Cum ar fi pachetul privind economia circulară, Directiva privind energia din surse regenerabile, Directiva privind eficiența energetică, sistemul UE de comercializare a certificatelor de emisii sau pachetul privind transportul curat. Pentru mai multe detalii, a se vedea https://ec.europa.eu/clima/policies/strategies/2050_ro.

ANEXA I

Orientări suplimentare pentru bănci și companiile de asigurări

Cerințele Directivei privind raportarea nefinanciară se aplică entităților mari cotate la bursă, băncilor și companiilor de asigurări. Directiva impune aceleași cerințe tuturor entităților care intră în domeniul său de aplicare, indiferent de sectorul în care acestea își desfășoară activitatea. Prin urmare, aceasta nu impune cerințe suplimentare băncilor și companiilor de asigurări în comparație cu alte entități.

Informațiile propuse în *secțiunea 3* vizează toate entitățile care intră în domeniul de aplicare al Directivei privind raportarea nefinanciară, indiferent de sectorul lor de activitate, inclusiv băncile și companiile de asigurări. Băncile și companiile de asigurări ar trebui să analizeze recomandările privind publicarea de informații din *secțiunea 3* din perspectiva specifică a activităților lor comerciale, inclusiv a activităților de creditare, de investiții, de subscriere de asigurări și de gestionare a activelor ([1]). Această anexă urmărește să ajute băncile și companiile de asigurări în acest exercițiu și conține orientări suplimentare, a căror utilizare să o aibă în vedere, acolo unde este proporțional, atunci când publică informațiile recomandate la *secțiunea 3*.

Această anexă nu se adresează altor entități din sectorul financiar, cum ar fi societățile de administrare a investițiilor sau fondurile de pensii, întrucât acestea nu intră sub incidența Directivei privind raportarea nefinanciară. Totuși, astfel de entități pot considera utile unele dintre recomandările privind publicarea de informații propuse în această anexă.

Planul de acțiune privind finanțarea creșterii durabile pune un accent deosebit pe importanța sistemică a sectorului financiar în facilitarea tranziției către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și reziliență la schimbările climatice. Spre deosebire de majoritatea celorlalte entități, băncile și companiile de asigurări sunt atât furnizori, cât și utilizatori de informații legate de climă. Băncile și companiile de asigurări pot accentua riscurile legate de climă dacă politicile lor în materie de investiții și de subscriere de asigurări sprijină activitățile economice care contribuie la schimbările climatice prin intermediul emisiilor de GES, inclusiv cauzate de defrișări, de degradarea pădurilor sau de schimbarea destinației terenurilor. În schimb, aceste entități pot promova tranziția către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon și reziliență la schimbările climatice și pot crește gradul de conștientizare cu privire la tranziție prin includerea, în politicile și procedurile lor, a unei evaluări a impactului potențial asupra schimbărilor climatice al viitoarelor lor investiții, împrumuturi și contracte de asigurare.

După caz, orientările suplimentare prezentate mai jos fac o distincție între publicările de informații care pot fi relevante pentru toate băncile și companiile de asigurări și publicările de informații care ar fi relevante numai pentru o anumită activitate economică (creditare, investiții, subscriere de asigurări sau gestionare a activelor).

1. **Modelul de afaceri**

Băncile și companiile de asigurări ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a include următoarele informații în publicările recomandate privind modelul de afaceri încadrate la *secțiunea 3*:

— Modul în care riscurile și oportunitățile legate de climă ale portofoliilor de investiții, de creditare și de subscriere de asigurări ar putea afecta modelul de afaceri al instituției financiare.

— Dacă și în ce fel instituția ține seama de faptul că contrapărțile sale iau în considerare riscurile și oportunitățile legate de climă.

— Modul în care evaluarea riscurilor și a oportunităților legate de climă este luată în considerare în cadrul strategiilor relevante privind investițiile, creditarea și subscrierea de asigurări și modul în care fiecare strategie ar putea fi afectată de tranziția către o economie cu emisii mai scăzute de dioxid de carbon.

— Activități de subscriere de asigurări: modul în care impactul potențial al schimbărilor climatice ar putea avea o influență asupra deținătorului poliței de asigurare, asupra entității cedente, asupra reasigurătorului și asupra selectării acestora de către compania de asigurări.

([1]) Instituțiile financiare ar trebui să citească și să utilizeze aceste recomandări privind publicarea de informații, acordând atenția cuvenită oricărei cerințe legale privind confidențialitatea.

2. **Politici și proceduri de diligență**

Băncile și companiile de asigurări ar trebui să ia în considerare posibilitatea de a include următoarele informații în cadrul publicărilor recomandate privind politicile și procedurile de diligență încadrate la *secțiunea 3*:

— Modul în care instituția financiară încurajează o mai bună comunicare a informațiilor și practici mai bune în materie de riscuri legate de climă pentru a îmbunătăți disponibilitatea datelor și orice efort de creștere a gradului de sensibilizare a contrapărților și, la un nivel mai general, a clienților, cu privire la relevanța aspectelor referitoare la climă în cadrul proceselor lor de creditare, de investiții și de subscriere de asigurări, inclusiv, de exemplu, prin intermediul unor servicii de consiliere de specialitate pe tema riscurilor legate de climă.

— Orice activitate de gestionare legată de strategia instituției financiare în domeniul climei, cum ar fi angajamentele față de entități, rezultatele și votul prin procură (de exemplu, rezoluții depuse sau sprijinite).

— Orice portofoliu de investiții, de creditare și de subscriere de asigurări care contribuie la atenuarea schimbărilor climatice și la adaptarea la acestea, precum și orice obiectiv relevant în acest sens, de exemplu, în ceea ce privește veniturile din asigurări legate de eficiența energetică și tehnologia cu emisii reduse de dioxid de carbon.

— Activități de investiții: modul în care aspectele referitoare la climă sunt considerate factori promotori ai valorii în cadrul procesului decizional al instituției financiare în materie de investiții.

— Activități de subscriere de asigurări: dacă sunt în curs de dezvoltare produse specifice legate de climă, cum ar fi subscrierea riscurilor aferente infrastructurii verzi și soluțiilor bazate pe natură ([2]).

— Activități de subscriere de asigurări: dacă vreunul dintre produsele de asigurare de viață ale entității integrează considerente legate de climă în modelarea riscurilor biometrice (Viață).

— Activități de subscriere de asigurări: dacă compania de asigurări face parte din parteneriate public-privat care promovează creșterea gradului de conștientizare cu privire la riscurile legate de climă, reziliența în fața riscului de dezastre și/sau investițiile în adaptarea la schimbările climatice.

— Activități de gestionare a activelor: modul în care considerentele legate de climă sunt integrate în evaluări ale caracterului adecvat pentru a înțelege preferințele clienților și gradul de sensibilizare a acestora cu privire la riscurile și oportunitățile legate de climă.

— Activități de gestionare a activelor: modul în care instituția financiară se asigură că performanța sa în materie de climă este aliniată la strategia în domeniul climei a clienților săi.

— Activități de gestionare a activelor: obiectivele asociate expunerii legate de climă a activelor aflate în gestiune pentru fiecare categorie de active (de exemplu, capitaluri proprii/ obligațiuni/ infrastructură/ bunuri imobile/ produse structurate/ titluri garantate cu ipoteci/ instrumente financiare derivate).

3. **Rezultate**

Băncile și companiile de asigurări ar trebui să aibă în vedere includerea următoarelor informații în publicărilor recomandate privind rezultatele încadrate la *secțiunea 3*:

— Tendința de evoluție a valorii activelor aferente emisiilor de dioxid de carbon în diferitele portofolii în raport cu orice obiectiv relevant stabilit și cu riscurile aferente în timp.

— Tendința de evoluție a intensității medii ponderate a emisiilor de dioxid de carbon pentru diferitele portofolii în raport cu orice obiectiv relevant stabilit și cu riscurile aferente în timp. Instituțiile financiare ar trebui să facă publice modificările legate de alocarea sectorială și geografică a investițiilor lor comparativ cu anul de raportare precedent și să explice impactul acestor modificări asupra intensității medii ponderate a emisiilor de dioxid de carbon a portofoliilor lor.

4. **Riscuri și gestionarea riscurilor**

Băncile și companiile de asigurări ar trebui să aibă în vedere includerea următoarelor informații în publicările recomandate privind riscurile și gestionarea riscurilor încadrate la *secțiunea 3*:

— Dacă procesele de gestionare a riscurilor, inclusiv simulările interne de criză, iau în considerare riscurile legate de climă.

([2]) http://ec.europa.eu/research/environment/index.cfm?pg=nbs

— Orice expunere din cadrul diferitelor activități de creditare, de investiții și de subscriere la sectoare percepute ca factori ce contribuie la schimbările climatice, care ar putea crea riscuri reputaționale pentru instituția financiară.

— Riscurile legate de climă identificate în diferitele activități de creditare, de investiții sau de subscriere și modul în care instituția financiară evaluează și gestionează aceste riscuri.

— Expunerea activelor financiare, a activelor nefinanciare și a activelor aflate în gestiune la principalele riscuri legate de climă și furnizarea unei defalcări a acestor riscuri în riscuri fizice și riscuri de tranziție.

— Modul în care instituția financiară a evaluat expunerea activelor financiare și a celor nefinanciare la riscurile legate de climă în cadrul unor scenarii diferite privind clima.

— Caracterizarea riscurilor lor legate de climă în contextul categoriilor de risc industrial tradiționale, cum ar fi riscul de credit, riscul de piață și riscul operațional ([3]).

— Modul în care riscurile legate de climă ar putea afecta nevoile globale de solvabilitate ale companiilor de asigurări și cerințele de capital reglementat prezente și viitoare ale băncilor. În acest scop, băncile pot utiliza rezultatele propriului proces de evaluare a adecvării capitalului intern (a se vedea articolul 73 din Directiva 2013/36/UE), iar companiile de asigurări pot utiliza rezultatele calculelor efectuate în cadrul propriilor evaluări ale riscurilor și ale solvabilității [a se vedea articolul 45 din Directiva 2009/138/CE și articolul 262 din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei], și rezultatele simulărilor de criză și ale analizei sensibilității [a se vedea articolul 295 alineatul (6) din Regulamentul delegat (UE) 2015/35 al Comisiei], în special atunci când aceste tehnici utilizează date privind clima ([4]).

— Activități de creditare: volumul garanției foarte expuse riscurilor legate de climă și impactul scenariilor selectate asupra valorii acesteia.

— Activități de creditare: volumul garanției imobiliare în funcție de clasamentul eficienței energetice în conformitate cu certificatele de performanță energetică. În special, volumul garanțiilor imobiliare foarte expuse riscului de tranziție, inclusiv garanțiile cu cele mai scăzute clase de eficiență energetică în comparație cu garanțiile totale.

— Activități de creditare: volumul garanțiilor imobiliare foarte expuse riscului fizic în comparație cu garanțiile totale.

— Activități de subscriere de asigurări: procese de identificare și evaluare a riscurilor legate de climă în reasigurare/asigurare în funcție de poziția geografică, de divizia comercială sau de segmentele de produse.

— Activități de subscriere de asigurări: acțiuni de atenuare, cum ar fi tratatele de reasigurare sau strategiile de acoperire a riscurilor stabilite de instituție pentru a reduce riscurile legate de climă și efectul oricărei modificări a acestor tehnici.

— Activități de subscriere de asigurări: valoarea expunerilor de subscriere legate de emisiile de dioxid de carbon în ceea ce privește veniturile din asigurări.

([3]) Exemple de riscuri legate de climă în cadrul operațiunilor și activităților de asigurare: Asociația Internațională a Autorităților de Supraveghere a Asigurărilor 2018 https://www.iaisweb.org/page/supervisory-material/issues-papers/file/76026/sif-iais-issues-paper-on-climate-changes-risk

([4]) Având în vedere evoluția reglementărilor din domeniul prudențial, băncile și companiile de asigurări ar trebui să asigure coerența între informațiile publicate conform normelor prudențiale și orice alte informații publicate în rapoartele cu scop general.

5. **Indicatori-cheie de performanță**

La publicarea indicatorilor privind emisiile de GES, băncile și companiile de asigurări ar trebui să se concentreze asupra emisiilor lor de GES din domeniul de aplicare 3, în pofida binecunoscutelor provocări. Este probabil ca emisiile de GES din domeniile de aplicare 1 și 2 (emisiile directe și emisiile indirecte provenite din producția de energie achiziționată) să fie scăzute în comparație cu alte emisii indirecte (domeniul de aplicare 3).

Atunci când este relevant și proporțional, emisiile de GES raportate din domeniul de aplicare 3 ale băncilor și ale companiilor de asigurări ar trebui să includă nu numai emisiile din domeniile de aplicare 1 și 2 ale contrapărților lor, ci și emisiile din domeniul de aplicare 3 ale contrapărților lor. În cazul în care din lanțul valoric fac parte IMM-uri, băncile și companiile de asigurări sunt încurajate să le sprijine în furnizarea informațiilor necesare.

Atunci când publică indicatori-cheie de performanță relevanți pentru activitatea specifică a acestora și în sprijinul celorlalte informații calitative legate de climă, astfel cum se recomandă la *secțiunea 3*, băncile și companiile de asigurări ar trebui să ia în considerare publicarea următorilor indicatori:

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Valoarea sau procentul activelor aferente emisiilor de dioxid de carbon din fiecare portofoliu în milioane de euro sau ca procent din valoarea curentă a portofoliului ([5]).	Milioane în moneda/ procentul de raportare	20 de milioane EUR sau 20 % reprezentând activele aferente emisiilor de dioxid de carbon din portofoliul de capital al băncii	Informarea sectoarelor afectate într-o măsură mai mare sau mai mică de riscurile și oportunitățile legate de climă cu privire la faptul că s-a luat cunoștință de expunerea portofoliului.	Determinarea amprentei comune de carbon și indicatorii de expunere, TCFD	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030
Intensitatea medie ponderată a emisiilor de dioxid de carbon a fiecărui portofoliu, dacă sunt disponibile date sau dacă acestea pot fi estimate în mod rezonabil ([6]).	tone de CO_2 echivalent/ milioane în moneda/ procentul de raportare	O bancă raportează intensitatea emisiilor de dioxid de carbon din propriul său portofoliu de capital, exprimată în tone de CO_2 echivalent per milioane de euro, cu ajutorul datelor privind emisiile de dioxid de carbon furnizate de părțile terțe.	Informarea sectoarelor afectate într-o măsură mai mare sau mai mică de riscurile și oportunitățile legate de climă cu privire la faptul că s-a luat cunoștință de expunerea portofoliului.	Determinarea amprentei comune de carbon și indicatorii de expunere, TCFD	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

([5]) TCFD recunoaște că noțiunea de active aferente emisiilor de dioxid de carbon nu este bine definită. Entitățile trebuie să utilizeze o definiție coerentă pentru a sprijini comparabilitatea. TCFD propune definirea activelor aferente emisiilor de dioxid de carbon ca fiind activele legate de sectorul energiei și de cel al serviciilor de utilități publice în conformitate cu Standardul global de clasificare a industriei, cu excepția serviciilor de apă și a industriilor independente producătoare de energie și de energie electrică produsă din surse regenerabile.

([6]) Instituțiile financiare ar trebui să facă publice modificările legate de alocarea sectorială și geografică a investițiilor lor comparativ cu anul de raportare precedent și să explice impactul acestor modificări asupra intensității medii ponderate a emisiilor de dioxid de carbon a portofoliilor lor. Se recomandă instituțiilor financiare să revizuiască anual relevanța și utilitatea acestui indicator, având în vedere progresele rapide înregistrate în elaborarea unor metodologii de analiză a scenariilor și a unor indicatori privind riscurile legate de climă, utili în luarea deciziilor.
TCFD recunoaște provocările și limitările actualilor indicatori privind amprenta de carbon, inclusiv faptul că acești indicatori nu ar trebui să fie neapărat interpretați ca indicatori de risc. TCFD recunoaște că unii administratori de active nu pot raporta intensitatea ponderată medie a emisiilor de dioxid de carbon decât pentru o parte a activelor pe care le administrează, în contextul problemelor legate de disponibilitatea datelor și de metodologii. Entitățile raportoare pot prezenta alți indicatori privind amprenta de carbon și expunerea care sunt incluși în orientările suplimentare TCFD pentru sectorul financiar, alături de descrierea metodologiei utilizate (anexa TCFD, p. 43).

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Volumul expunerilor în funcție de sectorul contrapărții.	Moneda de raportare Procent din expunerea totală la risc	1 250 de milioane EUR în sectorul energiei, reprezentând 17 % din totalul investițiilor	Indicarea nivelului expunerilor față de sectoarele cu emisii ridicate de dioxid de carbon și cu emisii scăzute de dioxid de carbon.		Foaia de parcurs a UE pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon

Activități de creditare și de investiții

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Expunerile la riscul de credit și volumele de garanții în funcție de regiunea/țara în care se desfășoară activitatea sau în care este localizată garanția, cu indicarea țărilor/regiunilor foarte expuse riscului fizic.	Moneda de raportare	750 de milioane EUR	Indicarea nivelului expunerilor și al garanțiilor în țările și regiunile foarte expuse riscurilor fizice.		Foaia de parcurs a UE pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon
Volumul de garanții legate de activele sau de activitățile sectoarelor care contribuie la atenuarea schimbărilor climatice.	Procent din volumul total de garanții	12 % din garanții	Indicați volumul de garanții verzi, de exemplu, cu o expunere mai scăzută la emisiile de dioxid de carbon.		Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030
Volumul activelor financiare care finanțează activități economice durabile ce contribuie în mod substanțial la atenuarea schimbărilor climatice și/sau la adaptarea la acestea (cifre absolute și comparate cu expunerile totale) în conformitate cu taxonomia UE.	Moneda de raportare Procent din expunerea totală la risc	650 de milioane EUR reprezentând 12 % din portofoliul de creditare	Indicarea nivelurilor de investiții ecologice și a rezilienței lor la schimbările climatice.		Foaia de parcurs a UE pentru trecerea la o economie competitivă cu emisii scăzute de dioxid de carbon

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Valoarea totală a portofoliilor cu venit fix investită în obligațiuni ecologice certificate în conformitate cu un potențial standard al UE privind obligațiunile ecologice, în cazul în care și în momentul în care un astfel de standard este aprobat, sau în conformitate cu oricare alt cadru de obligațiuni ecologice recunoscut pe scară largă (la sfârșitul anului) împărțită la valoarea totală (o valoare medie ponderată pe 5 ani a valorii totale) a participațiilor în portofolii cu venit fix.	Procentul și valoarea totală în moneda de raportare	Obligațiunile ecologice în raport cu obligațiunile clasice subscrise sau emise	Acest indicator demonstrează angajamentul față de finanțarea ecologică și strategia și tranziția investitorului către alinierea la un scenariu care prevede o încălzire globală cu mult sub 2 °C. Indicatorul contribuie la demonstrarea faptului că datele privind rezultatele înregistrate și datele prospective pot susține strategia de tranziție a investitorului cu un indicator-cheie de performanță puternic.	Versiunea provizorie propusă a ISO 14030 (octombrie 2018) privind obligațiunile ecologice impune deja raportarea de informații privind acest indicator.	Viitoarea etichetă ecologică a UE privind produsele financiare verzi ([7]).

Activități de subscriere de asigurări

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Defalcarea expunerii de subscriere pe linii de activitate pentru sectoarele economice (asigurare de viață/asigurare generală/reasigurare).	Moneda de raportare	Valoarea și procentul primelor nete scrise și ale rezervelor tehnice prevăzute de Directiva 2009/138/CE, rezultate din asigurarea de infrastructură din partea deținătorilor poliței de asigurare din sectorul energetic.	Demonstrarea gradului de conștientizare cu privire la expunerea și concentrarea economică actuală (dacă există) în industriile afectate, într-o măsură mai mare sau mai mică, de schimbările climatice.	Taxonomia UE SASB Directiva 2009/138/CE (Solvabilitate II)	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030
Procentajul produselor care încorporează riscurile legate de climă în procesul de subscriere pentru contractele individuale (asigurare de viață/asigurare generală/reasigurare).	0-100 %	Produsele ar putea fi legate de un anumit tip de risc sau de un segment de clienți cu o expunere deosebită la riscurile climatice.	Demonstrarea rezilienței portofoliului de produse la schimbările climatice.	SASB	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

([7]) Eticheta ecologică europeană este, în prezent, elaborată de Comisia Europeană, cu sprijinul Centrului Comun de Cercetare al CE (JRC).

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Numărul și valoarea produselor de subscriere legate de climă oferite (asigurare generală/ reasigurare). Entitatea a elaborat o ofertă specială pentru zonele geografice expuse în mod deosebit fenomenelor meteorologice extreme și publică informații cantitative în legătură cu utilizarea produsului.	Moneda de raportare Număr	Entitatea a elaborat o ofertă specială pentru zonele geografice expuse în mod deosebit fenomenelor meteorologice extreme și publică informații cantitative în legătură cu utilizarea produsului.	Demonstrarea capacității de a valorifica oportunitățile care rezultă din atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea.	Nu este cazul	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 Strategia UE de adaptare
Pierdere maximă așteptată în urma unor catastrofe naturale cauzate de schimbările climatice (asigurare de viață/asigurare generală/ reasigurare).	Moneda de raportare	O entitate publică informații privind pierderea maximă netă așteptată în funcție de risc și regiune Pe baza probabilității de depășire a pierderii (OEP) în miliarde EUR. Riscurile includ uragane, inundații, incendii de pădure și secete.	Demonstrarea scadenței gestionării riscurilor și a rezilienței entității la condiții nefavorabile.	SASB FN-IN-450a.1, AODP ASTM	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030 Strategia UE de adaptare
Pierderile totale care pot fi atribuite indemnizațiilor de asigurare generate de (1) dezastre naturale așteptate și (2) dezastre naturale neașteptate, pe tip de eveniment și de segment geografic (valoare netă și brută a reasigurării).	Moneda de raportare	O entitate publică rezultatele-cheie ale propriei gestionări a riscurilor de catastrofă naturală.	Demonstrarea scadenței gestionării riscurilor și a rezilienței entității la condiții nefavorabile.	SASB FN-IN-450a.2, GRI 201-2	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

Activități de gestionare a activelor

Indicator-cheie de performanță	Unitate de măsură	Exemplu	Justificare	Aliniere la alte cadre de raportare	Trimitere la politica UE
Defalcarea activelor gestionate de sectorul economic pe categorii de active (capitaluri proprii/obligațiuni/infrastructură/bunuri imobile/produse structurate/titluri garantate cu ipoteci/instrumente financiare derivate) ([8]).	Moneda de raportare	Raportarea valorii nete a activului în capitaluri proprii, defalcată pe ramuri de activitate.	Demonstrarea gradului de conștientizare cu privire la expunerea și concentrarea economică actuală (dacă există) în industriile afectate, într-o măsură mai mare sau mai mică, de schimbările climatice.	Taxonomia UE AEAPO SASB FN-IN-410a. GRI 201 -2	Cadrul de politici privind clima și energia pentru 2030

([8]) Valorile pentru fiecare industrie și/sau sector al contrapărții, astfel cum sunt definite în rapoartele financiare. Precizarea definițiilor utilizate.
Raportarea de informații cu privire la nivelul ridicat de expunere a sectorului pe baza clasificării statistice a activităților economice în Comunitatea Europeană (NACE) – coduri cu o singură cifră. În special, raportarea de informații cu privire la expunerea la sectoarele cu emisii ridicate de dioxid de carbon – A, B, C, D, E, F, H.
Entitatea ar trebui să publice informații privind expunerea sa la cel puțin cele mai mari 10 industrii pe valoare monetară a expunerii sau la industriile care reprezintă cel puțin 2 % din expunerea monetară globală.

ANEXA II

Cartografierea cerințelor Directivei privind raportarea nefinanciară și a recomandărilor TCFD privind publicarea de informații

Publicările de informații propuse în prezentele completări corespund cerințelor Directivei privind raportarea nefinanciară (NFRD) și sunt, de asemenea, concepute să integreze recomandările TCFD privind publicarea de informații.

Graficul de mai jos ilustrează modul în care prezentele completări alocă fiecare dintre recomandările TCFD privind publicarea de informații unei cerințe de prezentare de informații prevăzute de Directiva privind raportarea nefinanciară. Aceasta reprezintă o opțiune pentru compararea încrucișată a recomandărilor TCFD privind publicarea de informații cu publicările de informații impuse de Directiva privind raportarea nefinanciară. Întrucât Directiva privind raportarea nefinanciară și TCFD utilizează termeni diferiți și noțiuni diferite, această comparare încrucișată poate fi efectuată și în alte moduri. Entitățile ar putea dori să ia în considerare alte opțiuni și sunt încurajate să experimenteze mai mult în acest sens.

Figura 3

Cartografierea cerințelor Directivei privind raportarea nefinanciară și a recomandărilor TCFD privind publicarea de informații

		Elemente ale Directivei privind raportarea nefinanciară				
Informații de publicat conform recomandărilor TCFD		Modelul de afaceri	Politici și procese de diligență	Rezultate	Principalele riscuri și gestionarea acestora	Indicatori-cheie de performanță
Guvernanță	a) Supravegherea de către consiliul de administrație		■			
	b) Rolul cadrelor de conducere		■			
Strategia	a) Riscuri și oportunități legate de climă				■	
	b) Impactul riscurilor și oportunităților legate de climă	■				
	c) Reziliența strategiei organizației	■				
Gestionarea riscurilor	a) Procese de identificare și evaluare				■	
	b) Procese de gestionare				■	
	c) Integrare în gestionarea generală a riscurilor				■	
Parametrii și obiective	a) Parametrii utilizați la evaluare					■
	b) Emisii de GES			■		
	c) Obiective			■		

Entitățile care fac obiectul cerințelor prevăzute de Directiva privind raportarea nefinanciară și care urmăresc punerea în aplicare a recomandărilor TCFD ar putea dori să ia în considerare următoarele aspecte:

— TCFD propune ca informațiile pe care le recomandă a fi publicate să fie incluse în „rapoartele financiare anuale” ale entității ([1]). Directiva privind raportarea nefinanciară autorizează statele membre să permită entităților să își publice declarația nefinanciară, în anumite condiții, într-un raport separat, iar majoritatea statelor membre au adoptat această opțiune. În cazul în care o entitate care face obiectul Directivei privind raportarea nefinanciară dorește să respecte recomandările TCFD cu privire la documentul în care își raportează informațiile legate de climă, ar trebui să publice aceste informații în raportul său de gestiune.

([1]) Punerea în aplicare a recomandărilor TCFD – apendicele 2 Glosar: rapoartele financiare se referă la rapoartele anuale în care organizațiile trebuie să prezinte rezultatele financiare auditate în conformitate cu legislația privind societățile comerciale, cu legislația privind conformitatea sau cu legislația privind titlurile de valoare a jurisdicțiilor în care operează. În timp ce cerințele de raportare diferă pe plan internațional, rapoartele financiare conțin, în general, situații financiare și alte informații, cum ar fi declarații de guvernanță și observații ale cadrelor de conducere.

— Perspectiva Directivei privind raportarea nefinanciară asupra pragului de semnificație acoperă atât semnificația financiară, cât și semnificația ecologică și socială, în timp ce TCFD are doar o perspectivă a semnificației financiare. Prin urmare, în principiu, informațiile considerate semnificative din perspectiva TCFD ar trebui să fie, de asemenea, semnificative din perspectiva Directivei privind raportarea nefinanciară.

— TCFD afirmă că recomandările sale privind publicarea de informații referitoare la strategie și la parametrii și obiective ar trebui să facă obiectul unei evaluări a pragului de semnificație financiară. Cu toate acestea, TCFD nu precizează că o evaluare a pragului de semnificație ar trebui să se aplice recomandărilor sale privind publicarea de informații referitoare la guvernanță și la gestionarea riscurilor și propune implicit ca publicarea informațiilor privind guvernanța și gestionarea riscurilor să fie efectuată indiferent de pragul de semnificație. Prin urmare, o entitate care dorește să pună în aplicare recomandările TCFD poate fi nevoită să publice anumite informații chiar dacă informațiile respective nu sunt solicitate în conformitate cu Directiva privind raportarea nefinanciară.